

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Négy hasábon... Hirdetők felvételére... Név nélküli vagy bérmentesültek... Kéziratok vissza nem adandók.

375. szám.

ARJEGYZÉKE

STVÁN gőzmalom készítményeinek. Saját raktárában.

Arak ausztriai értékekben... Zsákkal együtt.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes items like '100 kiló', '20.40', '19.80', etc.

Elemreméltó. Bilepsiában,

Dr. Albert tanár... 6. Place du Trône

KESFEHERVÁR

1879-ben... DISZOKLEVEL

1871-ben... DISZOKLEVEL

et minden

an: T: D. nak.

nak. i. k. N. ezimü

RE, os.

RE, os.

RE, os.

RE, os.

RE, os.

Életképes-e a delegáció?

(K) Ha az 1867-ben alkotott és életet nyert delegáció jó és szükséges intézmény, akkor az abban választást gyakorolni szokott és hivatott képviselők, kivétel nélkül megrovandók ebbeli részvételükért; ha pedig az intézmény nem életképes, a mint hogy nem is az, az esetben annak megváltoztatását mielőbb életbeléptetni minden egyesnek hazafiai kötelessége, annál inkább kötelessége a mandátumot vállalt képviselőnek, mert azért vannak oda választva, hogy az ország és népeinek javát és felvirágzását elősegíteni törekedjenek.

A most megejtett delegációs választásoknál mutatkozott közöny és részvételenség azt igazolja, hogy áttalálták már a delegációnak életképességét és a századok óta fennállott personal-unióhoz való visszatérés szükségét; belátták azt, hogy állami létekedéseinknek az erősebb alapja, sőt egyetlen postulatuma s azért már ma van ideje arról gondoskodni, hogy a jövő nagy választásoknál készen legyen az ország választó közönsége jelöltjéül megkövetelni azt, hogy az 1847/8-iki szentesített alaptörvényeinkben is fennálló personal-unió alapjára visszatérni kötelességének ismerje. Es hogy a képviselőház szabályait oda módosítani törekedjék, miszerint beigazolja azt, hogy 302 több, mint 143 s így ezen oldalon levén a többség, t. i. a mely a delegációt ma már nem tartja életképes intézménynek.

Mi volt alapfeltétel a delegáció megteremtésekor? Az, hogy akkor az lett megállapítva, miszerint a pártok számáránnyukhoz mértén fognak abba beválasztatni és most az látszik, hogy a szenedebb ellenzékben is csak három szál ember van hirmondónak oda beválasztva; az alkotó alapfeltételbe nincsen az mondva, hogy a kormány fogja majd kedvenceit abba mintegy kinevezni, már ez maga elferdítése a delegáció alap-rendeltetésének és intézményének.

Hát az 1868-iki delegációba, az akkori balközépnek hívott pártból hányan voltak abba beválasztva — Tisza Kálmán, Perczel Mórón és Klapka Györgyön kívül? Bizonyára többen vettek abban és az alkalomra adott udvari ebédeken részt: most már ebbe is beleültött a pártoskodás filoxerája; irtani kell hát gyökerestül!

Bizony úgy látszik, hogy a 17 éves alkotmányunk örvendő Bécs az 3 Raichs-Rathjával, ma már sokban tulszárnyalta Magyarország ezredéves alkotmányt élvező választottjait, mert azok ma már több önállást képesek kifejtetni, mint ez ország választott küldöttei, pedig azok mi tölünk s általunk jutottak az eddig nem ismert alkotmány élvezetéhez, és épen azért azok feltik és védik is azt teljes erejűkkel, ott soha nem olvashat 302 képviselő távolléttel.

A 17 éves új aera azt igazolja, hogy ha Kossuth Lajosnak most kellene azon törvény alapvonalait megalkotni, akkor bizonyára módot is találna arra, hogy az, a ki a mandátumot adja, annak joga is legyen a programját be nem tartó képviselőjét visszahívhatni is, mert az, a mit ezen 17 éves képviselet művel, az az országot igenis gyorsan viszi a megsemmisülés lejtőjén lefelé és oda, a honnét nincsen többé Magyarország állam életére feltámasztása ideje alatt érezük ezt súlyosan.

Epen azért, az eddigi tapasztalat azt tanítja, hogy vissza kell térnünk a personal-unióhoz és hogy oda visszajuthassunk, most már elérkezettnek látszik az idő arra, hogy hazafiai kötelességünkhöz hiven, felhívjuk az ország választóinak figyelmét a közelgő új választás idejére, miszerint ké-

szen találja őket alkotmányos életünknek a kimagasló elvi harcza, mert a jövő választás küzdelmei közé kormányunk furfangja és gyengeségébeni öntudata más szereplőket is dobott a jövő választás politikai mozgonyai elébe, vagy közé, melylyel a magyar nemzetnek számolnia kell.

Alfonzo kiralynak német ezredtulajdonosa való s Franciaországban anyai zavart okozott kineveztetéséről legújabbban a következő német felhivatalos nyilatkozat jelent meg. Ez egész szövegében így hangzik: Alfonz király kinevezéséről a 15. ulánuszred tulajdonosává, a sajtóban még mindig oly részletek keringenek, melyek részint pontatlanok, részint alytalalanok. Minthogy a spanyol király, ki már tulajdonosa a fekete sas-rendnek, nemrég, midőn nővére Ferdinánd bajor herczeggel egybekelt, egy bajor ezred tulajdonosává lón, Poroszországra az udvariaság parancsára lón a királyi ház vendégét hasonló kitüntetésben részesíteni. Alfonz király huszárak alak s a mellett barna férfi. Ezért tekintve alakját (!) s tekintve deli, szinopához szokott hazáját (!), mérvadó helyen arra gondoltak, hogy huszárezredet adományozzanak neki. De mivel így ezred jelenleg nincs tulajdonos nélkül, a Károlyi herczeg halálával megürült Schleswig holsteini 10. számú ulánuszred vétetett tekintetbe.

Azt mondták a spanyol kiralynak, hogy huszárezred tulajdonosává tették volna, ha ilyen állás betöltetlen lenne. O azonban határozottan hangsúlyozta, mennyire megörvendeztette épen egy ulánuszred. Fehér és sárga hajtókás ezred közti választásról, mit egy lap állított, szó sem volt. A szept. 22-iki hadtestgyakorlatokban Vilmos császár közölte királyi vendégével, hogy a 15. ulánuszred tulajdonosává nevezte ki. Még delben mentek a táviratok Berlinbe a királyi egyenruhájá tárgyában, melyet a király 23-án vasárnap reggel már meg is kapott, úgy, hogy deléltől már benne jelentkezhetett a császárnál.

Mindebből világosan kitűnik, hogy az adományozásnál a Franciaország iránti politikai tüntetés legtávolabbi gondolata sem forgott fejn, s a kabinet rendelet az u pontjában, hogy az ezred jelenleg Strassburgban van állomáson, sem lehetett elvétel. Azt beszéltek ugyan, hogy az ezred előbb ki volt jelölve, hogy más állomásra helyeztessék át. De az adott körülmények közt e tervről lemondtak, nehogy az épp oly érzékeny, mint képeleltudus nyugati szomszédnál azon vélemény támadjon, mintha az izgatottság befolyása alatt jártak volna el s most neki akarnak elégtételt adni, mivel azután épen elismerték volna a politikai tüntetés szándékát.

Spanyolországból különben megdöböntő hírek érkeznek. Mert míg egyrészt bizonyosnak mondják, hogy Ruiz Zorilla feladta forradalmi terveit és visszatért Spanyolországba, Portugália határáról érkezett táviratok szerint Valença do Minho környékén mintegy 3000 portugáliai földmives föllázadt a köztársaságot élve. A katonaság közelépvén, mindkét részről többen megsebesültek. Hivatalos helyről érkezett jelentés szerint a mozgalomnak semminemű fontosságot sem tulajdonítanak.

Madridban a mimsztertanács a szept. 29-iki párisi eseményekkel foglalkozott. Az ügy valószínűleg akként intéztetik el, hogy Alfonz király és Grévy a francia köztársaság elnökének beszélgetése a madridi Gazettában közzététetik.

Szenzációs ügy.

Szenzációs elfogatás híret hozá a táviró, melyet a keddi „P. N.” következőleg ad elő: Szenzációs elfogatás. Az esti órákban értesülünk, hogy Verhovay Lajost, a „Füg.” kiadóhivatalának ellenőrt s Verhovay Gyula ecscset, Kozma Sándor kir. főügyész elfogatta. Az elfogatás okát és részleteit a következőkben közlik: A „Füg.” szerkesztősége a csángók javára gyűjtött pénzből legújabb gyűjtését még nem szolgáltatta be. Erre vonatkozólag Kozma főügyészhez feljelentés érkezett, mely a gyűjtött összeg egy részének elsikkasztásáról tesz említést. A főügyész e jelentés folytán hétfőn a delutáni órákban a „Függetlenség” szerkesztőségében hivatalosan lefoglaltatta a kir. adóhivatal utalvány-szelvényeit, feltette a kiadóhivatal írószekrényeit s többeket kihallgatott a csángópénzekre vonatkozólag. A házmotózás után Verhovay Lajos is elfogatott, mint a kire az a gánu hárukt, hogy a gyűjtött összegből bizonyos részt elsikkasztott. Az eset hírlapírói körökben nagy szenzációt kelt.

A „Nemzet” a hirt következőleg adja elő: Letartóztatás. A királyi főügyész-

séghez és a csángó-egyesület elnökéhez nem rég följelentés érkezett, hogy a „Függetlenség” című napilap a nála csángók javára ez év első hónapjaiban befolyt pénzeket nem szolgáltatta be rendeltetési helyükre. A királyi főügyészség nyomozást rendelt el ez ügyben, s a nevezett lap kiadóhivatala vezetőjét, Verhovay Lajost s nyomdászát Wilkenst kihallgatta. E kihallgatásokból komoly részletek derültek ki, melyek hírszerint azt mutatják, hogy a nevezett lap által gyűjtött, körülbelül 2700 ftnyi összegből körülbelül 530 ft. rendeltetési helyére beküldetett, a többi a nyomda s kiadóhivatal által a lap számadásai javára könyveltetett el. A királyi főügyészség erre a kiadóhivatali főnök irományait zár alá vétette, őt magát letartóztatta, a nyomdászal jegyzőkönyvet vett föl, s az ügyben a bünyenyítő eljárás megindítását folyamatba tenni elhatározta.

A „Függetlenség” ezen ügyet hosszabb „Kozma ur legújabb brutalitása” című közleményében tárgyalja, melynek érdemleges részét a következőkben adjuk:

A főügyész vizsgálatot indított a Bukovinából bevándorolt csángó testvérek javára eszközölt gyűjtésünk eredményét illetőleg. Május 27-én mutatott ki, a main kívül, az utolsó összegzet 2741 ft 17 krajczár, egy 20 frankos arany és hat huszárszal. Könyörületesszivek kegyes ajándéka. Arra szölt, arra küldetett, hogy a kik segedelmet igényelnek, megsegíttessenek. Volt egy bizottság és van ma is, a hová a hírlapokhoz befolyt könyöradományok beszolgáltattak. — Ide küldtünk mi is, ehez az intéző bizottsághoz 550 forintot és egy néhány krajczárt. Miam a már beszolgáltattott 550 forintot kívül az általunk gyűjtött könyöradományokból a magunk jószántából többet befizettünk isem helyesnek, sem méltányosnak, sem indokoltaknak tartottuk. Egyrészt, mert láttuk a csángóbizottság jelentéseiből, hogy pénzfeleslege a N. Gy. által állítottlag elkövetett sikkasztások daczára mindig van, másrészt, mert a nagy igéretekkel eszközölt betelepítés megörténvén, a betelepítettek tisztas kenyérkeresetet kapván, ésszerűen az általunk begyűjtött és még be nem szolgáltattott, de kamatokra elhelyezett összeget a czélba vett és fenn nem ígérve hirdett betelepítések költségeire kellett fen tartanunk. A csángóbizottság négy ízben közölt kimutatást hogy mely lap mennyit szolgáltott be a gyűjtött pénzből, egyuttal közölték a tényleges gyűjtések eredményét is. Meg volt tehát a lesgyőzörubb nyilvántartás és ellenőrködés és így hasznosság lett volna a csángó bizottság kétségeinkivül bekéri tölünk a lapunknál befolyt összeget. Nem tette. Mi pedig, miután az ily nemű hírlapi gyűjtések beszolgáltatása sem törvény, sem uzus által határidőhöz kötve nincsen, a fennebb kifejtett és bizonyára mindenki által helyeselt indokból a gyűjtött összeget még be nem szolgáltattuk. Itt van nálunk ma is. Barmikor rendelkezésére áll a bekívánásra illetékes csángó bizottságunk kamataival együtt. Nyolcz napifelmondás és a nyolcz százalakra elhelyezett összeg a nemes czélnak rendelkezésére áll. Azért adtuk oly helyre, a hol nyolcz százalékos kapunk érte, hogy ezzel is a csángók ügyének tegyünk szolgálatot; mert tatarékpénztáraink a náluk betett pénz csak 4 százalékkal gyümölcsöztetik. És a hol mi a csángó pénz befektettük, az biztos hely, biztos, mint a takarékpénztár; mert az összegért főszerkesztőnk egész vagyonával, eddig szeplőtlen becsületessé nevével, tisztajellemével, lapja hitelével felelős. Es mit tesz Kozma Sándor kir. főügyész? Fel fogad magának egy benczet, a ki a Függetlenség kiadóhivatalának ellenőre, Verhovay Lajos kegyelem kenyeren tengődött *) és ezzel egy feljelentést adt be, hogy a csángópénzek a csángóbizottsághoz lapunk által beszolgáltatta még nem lettek. Ez maga is kimondja feljelentésében, hogy sikkasztás nem fordult elő és Kozma Sándor szerkesztőségünkbe tör, lefoglalja utalvány-szelvényeinket, feltöri a kiadóhivatal írószekrényeit, vallat házi ügyeinkről és keresi rajtunk a csángópénzt. Kozma Sándor vizsgálatot indit, a mihez nincsen joga; mert a sikkasztás tényálladéka be-

KARCZOLATOK.

(A szellemes Tisza K. — A köpönyeg. — Még egy szer az a köpönyeg.) Tisza Kálmán a világ legelfoglaltabb államférfia-e: Egy-egy alkalmi lapba, mivel ezek nem kívánunk szubvenziót, örömet is aprócspró mordatkat, de e mondatnak — úgy látszik — a másik fele... tollban is maradt. Ime, a mit legújabbban irt a „Fel-támadt Szeged”-be:

„A férfi munkásságának legbecesebb jutalma azon öntudat, hogy híven tel esítette kötelességét.” Ezen végtelenül szellemes és új mondas második felét — valószínűleg a sajtóiroda segítségével — ilyenformán fogja kiegészíteni: „Ki mondaná, hogy én nem teljesítem kiven kötelességemet Béccsel, Jeruzsálemmel és Zágrabbal szemben?”

Ő excellenziájáról köztudomásu továbbá, hogy ez a jelmondat is a Tiszáé: „A jókedvű adakozót szereti az Isten.” Ezen mondat másik felét említett sajtóiroda viszont így egészíthetné ki: „Hanem azért a csángóknak roskedvű adakozó vagyok.”

Ő felsége — permeteg esőben — köpönyegével takarta el Tisza Kálmánt.

En Istenem! Hány interpelláció- és vitazáporban takaródzott ő már a felség köpönyegével!

Es hányszor volt már Bécs zivataraira köpönyeg maga Tisza Kálmán is!

A magyar czimereket, mikor a zágrábi csöcselékek sárba tiporta, visszahelyeztek sutytyomban; néhány hivatalszolga kalapácsolta fel katona őrizet mellett.

Es most? ... Most levelezik a czimereket, csak hogy levelezik... ünneppélyesen!

Kell-e ehhez a siralmas komédiához kommentár?

Hogy még egyszer visszatérjünk arra a köpönyegre, azt szeretnők tudni — miképpen érezte magát alatta Tisza Kálmán?

Bizonyosan nagyon jól. Szívesen volna a magyar ember egy köpönyeg alatt Ausztriával is; egy korona alatt is csak el van — de egy kalap alatt nem leszünk soha!

Gili Balázs.

* Mással is megtörtént. Szerk.

Utcáink elnevezése és számozása.

Nem új a tárgy a melyet bolygatok, de hát az nem nagy baj; soha sem baj az ismétlés, mert erősülést eredményezhet. Van a mi városunkban elég ilyen ügy, a melyet a sajtóban sokszor megsejteltnek persze hasztalanul egyelőre, de ki tudja nem lesz-e sikere valaha.

Hiába írják a lapok, hogy szüntessék be a házankénti koldulást, hiába követeli a közönség, hogy temeteskör ne lépje el a gyászos felek lakását a sok szegény ember; hiába kéri, hogy a járdákat idejében tatarozzák, ez mind akkor történik meg, a mikor elkészül a czeledutcaí arzezi kut, a mikor aztán lebontják a már-már rothadozó bódét. Oh hogy e remény meg a jövő századig mindig táplálható!

Ilyen soká teljesülendő remény az, hogy utcáink elnevezése megváltoztassék. Pedig a régiek jól indultak e tekintetben. Ott van például a három nagy magyar grófról nevezett utca: Telek, László utca, Szechenyi utca és Batthányi utca, de a melyek — sajnos — ma sem lettek végre elfogadva. Nem lehetne-e czeled, hatvan stb. utcákat elnevezni? Nincsenek-e neves férfiak a múltból és jelenben, kiknek emlékét meg lehetne tisztelni? Egy Török Bálint, egy Dobozy, egy Domokos, egy Szombathy, egy... itt el nem férhető hosszú listát nem lehet ide a mult nagy alakjainak nevéből s itt vannak mai jeles embereink, kiknek neve előnyére válnék az utcáknak. Igy gondolkozhatunk a kisujtuczaik, a kik „Simonffy“-ra keresztelték utcájukat. Nincs ellenünk, hogy a Simonffy Imre neve ily is megörökíttessék s szabad legyen reményelni, hogy ez utca a polgármester és az utca egyaránt azon lesznek, hogy egymásnak díszere váljanak.

Hát micsoda nevek ezek: Kandia, (néha egy része hiányozni szokott, néha pedig egy betűvel megtoldatik a trefás polgárság által), Burgondia, Rucz-utca, Liba-utca stb. Az állatok több neve található a felirásoknál, de jeles férfiak neve — nem. Aztán van nekünk Garay és Csokonai utcáink is. Csak hogy nagyon is az Isten és hazánk háta mögött!

Aztán a számok! Milyen zűrzavar az! Például vegyük fel czeled-utczát. A színház kapta a 20-dik számot, a vele szemben levő épület 2667. De van még ennél furcsább is, csak keresni kell.

A kegyelet a multak emléke iránt igen szép, de — nem ezen az uton kellene gyakorolni. Debreczen halad — érdeme az a hatóságoknak és a polgárságnak — nem lehetne-e ez érdemet nevelni azzal, hogy tovább menjünk egy lépéssel a jó izlés nevében. De az sem volna jó, ha úgy tennének mint Szegeden, a hol van Brüssel utca, London-utca, Páris-utca, de nincs sok magyar, történelmi nevezetességű névről keresztelt utca.

Jó lenne, ha a szépeszeti bizottság ajándékkép mielőbb meglepné a város közönségét egy jó tervvel az elnevezésekre és a számozásra nézve. Meg lesz-e?

Ki tudja! Hinni és remélni!

Egy szemlélo.

— A czimerkerdes „megoldásának“ utolsó mozzanata játszódott le tegnap Zágrábban, — mint tegnapi lapunk távirataiban is említve

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

Betűk a homokban.

Ita: Csakornyai Lajos.

Ha szüret, kell is, hogy vig legyen. Még a kinek elverte is a jeg a fele szőlőjét, kell, hogy a megmaradt feltermésre áldomást igyek, kimulassa magát.

Igy mulatnak Kóváryéknál is. Hetyke uri kalapok, selyemcylinderek sörpik meg az öreg presház szemöldökfáját a sok pókhálótól, melyet a húszszemű, kövér állatkák (Hermann Ottó nem járva a környéken) ezideig háborítlanul trónoltak, felhasználva a trónt egyszersmind verpadnak, a belé akadó boldogtalan legyek és szunyogok vesztőhelyének. — Párisi divatu ruhák szedik föl a gyékény-lészáról, meg a banyakemence repe-dezett padkájáról a tenyérnyi vastagságu port, mely magát a mult szüret óta odapufaltta. Angol sétabottal támasztatik meg a rozsaút, három lábú asztal, melynek a negyedik lábát János uri menüvök tüzes csárdástáncza amputálta, melyet tavaly ilyenkor a tetején járt, a rengeteg pinczetokok és borszéki vizes üvegek közt. Az „Egyetértés“ (e mindentűt jelenvaló) legújabb számával ragasztatik be a kitört ablak, melyet tavaly a kis Pepi nyomott ki az orroskájával, mikor a dadát az üvegen át (nem levén még oly határozott fogalmai a fizikai ártatlanság törvényéről, mint Pista ko-

volt. Eppen úgy, a mint ura kifüggesztettek szept. 7-én a kételyelvű köriratú czimerek, vették le azokat reggeli 9 órakor s cserélték ki körirat nélküli czimerekkel. Jelen volt Hervoics kormánybiztos a egy szakasz katona zenekarral asszisztált a czimerek levételénél. Említett érdemel, hogy a királyi biztos közbenjárására elrendelte a miniszterium, hogy a diszitésként festett vörös-fehérvörös szegély is eltávolítottassék a legújabb czimerekről. A kormány tehát a czimerkerdesben a horvátoknak újabb eredményt tett, és levette a czimerekről a magyar nemzeti szint is. Hogy a jelenet teljes legyen, még csak egy dolog hiányzott. Meg kellett volna eljenezni Tisza Kálmánt.

— Belföldi hírek. Budapesti ügyvéd körben mozgalom indult meg, melyet országos ügyvédi értekezlet egybehívását tervezik a jövő tavaszra, melynek czelja nemcsak fontos igazságügyi reformok sürgetése, hanem egyszersmind elsősorban az ügyvédi kar országos szervezése állandó, szabad egyesülési alapon. — A vallás- és közoktatásügyi miniszter, a középiskolákról s azok tanáriának képesítéséről szóló 1883 évi XXX. törvényczikk alapján, az eddigi erdélyi tankerületek nagy terjedelmű felosztását tanterületre osztotta, melyek egyikek székelyhegyi Kolozsvár maradt, a másiknak székelyhegy pedig Nagy-Szeben lesz. Ezzel az „erdélyi tankerület“ elnevezése megszűnik s mindenik kerület székelyhegytől kapja elnevezését.

— Fiume. Ciotta polgármester leköszönése bevezett ténynek látszik. Budapestről Fiuméba tegnapelőtt megerkezvén, a lakosság siettel maradásra bírása iránti óhajának lehető pregnans kifejezést adni. A polgármester hálas köszönettel és meghatóttan fogadta a lakosság fényes és őszinte bizalmi nyilatkozatát és válaszában kiemelte, hogy a város ügyeit továbbra is szíven viselendő s telhető leg köze fog működni, de állásában maradásra iránt nem nyilatkozott.

Beór Ferenc ... debreczeni czivis. *)

— Nagyt. K. Tóth Mihály uramnak, illő megbecsüléssel. — Borzasztó volt az a mi azután történt. Nagy Sándor seregét Debreczen mellett szétverték a muszkák; Görgey Világosnál letette a fegyvert; fele az országban földönfutásban vagy tömlőczenben, vagy üldözöben, árulás, árulokodás, feljelentések, sok magyar muszkával, némettel együtt ette a magyart s vezette a muszkát, egy csomó sehonnai kóborló bitangot a nyakunkra hoztak, Kellnerből csináltak főispányt, az iskolákat bezárták, s a templomba a papnak az ur ijegetők őt adták szájaiba, megvárták míg a muszkák elmentek, s a komáromi vár feladta magát, aztán lövették, akasztották, szóval kímolták, gyötörték, lopták, csalták, zsarolták a nemzetet, s ezt elnevezték, a minden nemzetek egyenjogusultságának, ami annyit tett, hogy mindenkinek egyformán huzzák le a lőrést, s ha valaki piszszentet, a zandár fogta nyakot. Tudok embert, kit megbüntettek azért mert a kutyája ugatott.

Beór Ferenc uram elt-eldégtelt csendesen, hozzá látott mesterségehez, kijárt a tanyára s kerülte az embert, elöl busulta magát, s kancsó mellett is csak egyedül keserget, néha-néha remélt is, s ilyenkor azt mondta, lesz még szülő s lány menyér.

Egy reggel éppen kolbasz töltéssel foglalkozott, beállt hozzá egy városi hajdu, s a szokott joregrel kívánás után azt mondja: — A tekintetes bíró uram kereti nemzetes uramat, ne terhelhetek meg a városházához, valami bölcs elintézkedés tárgyába.

— Mi dologba? — Azt bíró uram tudja, mert az efele fontos környulálásokot nem köti a mi orunkra.

— De tán nincsen baj? — Abban az időben mindig baj volt.

*) A „B“-i Hirlapból.

csisnak) meg akarta csokolni. Szóval ékes rendbe jön ilyenképen minden.

Kinn van a nagyságos Kóváry bácsi az egész családdal. A mama is, a kedves jó mama, neki rendkívüli gondja van a lugasra. — Nem azért ám, világért sem, mert Aladár ott sétál, enyeleg, suttog meghitten az ő Malvinájával; nem őket kiseri Argus-szemekkel a mama; Aladár azt gondolja: igen! — mivelhogy eddig még nem „nyilatkozott.“ Pedig mi tudjuk, hogy csak a gourmande Pamira és Juczira vigyáz, hogy valamiképen meg ne dezmálják a drága drinkát és kecskecsöcsüt és a többi arisztokratikus szőlőfajokat, melyeknek fenbőssége abban áll, hogy őszszel szedik ugyan le, de télen eszik meg. — A nagyságos Kóváry bácsi ott sűrű-forgó a füstös bogrács körül, saját kis, közpöcs uri kezével emeli a szegre; ma ő főzi meg a juhosok kását: legyen teljes az ünnep. — Pista kocsis liberias voltának piederstájáról leszálltva, teljes önmegadással hordja be a tűzöltő urának. — A füstös pitvarban magásra lófog föl a száraz venyige lángra s a maszas kis urfiak (reggel óta itatja őket János musttal), mint borzas hegyimanók járák körülötte a tánczot, a hideg elől odamenekülve. — Gáspár nagybácsi is ott settenkedik. Ő nem bizik a tavalyiban, de épp azért teljes lelki nyugodalommal fordul a havannolozadikhoz, mely a nagypinczéből zord zöld karafánakra huzva hozattatott fel; s egy kápláralja való mennyiségben ott áll haptákat a kuczikban (nem hiába volt Gáspár nagybácsi huszárszázados!) — Jancsi jogász is

— Hát kérem szépen az olyan állapot, mely a nemes város intézkedésének czelját illeti, csakis tekintetes bíró uramnak, magába rejtett elhelyeztetése.

— De szépen beszél kigyelmed Mihály ecsem.

— Hej! nem hajduknak komponált engemet a bölcselkedő uristen, de minekutána egy elszerecsentelített a körülmények fontossága, hát bizony a hajduságra is rósavanyodik az iskolázott ember; aztán a kandia-utczabeli szűcsöknek vagyok én a származása. Beór uramekkel fia mint leányágon ugyanazon egy rokonság és nemzedék.

— Aztért szoltam ecsemnek.

— Meg is köszönöm igen szépen a meg-nem tagadást.

Beór uram leoldta kötenyét, megröszte kezét, felkötötte nyakkendőjét, s ezüstgombos pruszliját magára vette, s mentéje, — csak úgy spauyolkára, felvette szeles karimájú kalapját, s hosszú somfapálcát markolt kezébe.

— Mehetünk; monda méltósággal.

— Nem tetszik rágyújtani? füstölögve illik menni a debreczeni igaz jó eredményezett városi czivisnek, az utca közönségének láthatása szemlélére.

— Nem szívok trafikot, lemondtam a pipáról.

— Hej hej! — sóhajtott fel Mihály hajdu, — az Argirusát, de nagy nehezkedéssel van a mai idősök a mi megterhelhetőségünkre.

— Vajjon miért hívat a tekintetes bíró ur, mert én nem érintkeztem senkivel, kérd meg egyszer némi nyugtalansággal Beór Ferencz.

— A mai idők befolyása azon terhelő állapotok szerent, melyek a nemes város ügymeneteit sok izben meghurcolják, hol fuvarral hol egyébképen, s elemezték szállításokat eszközöl, s nem kerülhetve ki az egyes polgárok feut említett megterhelhetetis azon eszközök nyulásához kényseritit tekintetes bíró uramat, hogy Beór Ferencz bátyám uramat a város színe elejébe cziáltja.

Mondja meg csak Mihály ecsem, érti-e magát bíró uram mikor magával beszél?

— Nem mindig, — csakis elhelyeztetésem felfogása szerent.

Beór Ferencz bíró uram előtt állt. Bíró uram aláírásokkal volt elfoglalva, a beirt papírosak alá pingálta nevet, nem olvasván azokat el, csak úgy könyv nélkül írta alá, a titkár nyujtotta, bíró uram oda körmölte nevet, a titkár megreporozta, s úgy ment az mint a malomba az őrlés, sor szerent. Elvegzvén nehez munkáját, Beór Ferencz uramra tekintett, s komolyan kérdé hivatalos fontossággal és tekintélyesen:

— Beór Ferencz uram! Kigyelmed valami rossz fát tett a tűzre.

— Nem rakok olyant tekintetes bíró uram, de hát minek.

— Hát csak annak, hogy az itteni kommandirozó generális ő exelenciája irásbelileg azt parancsolta, hogy felvezessem kigyelmedet ő hozzája.

— De hát kinek parancsolta?

— Nekem.

— Az már más; mert hát nekem ugyan nem parancsol, nem even a császár kenyerét.

— Hogy mondhat kigyelmed ijent — mondá bíró uram dorgálva — ostromállapot

levén, a császári királyi hadak mindnyájuknak korlátlanul parancsolnak. Bizonyosan valami bolondot csinált kigyelmed, azért viteti maga elejébe.

— Nem gondolám.

— Miért?

— Mivelhogy — mint tekintetes bíró uramnak ebből tetszett mondani, — valami rossz fát tettem a tűzre, nem fárszította volna a tekintetes urat, hanem egy káplárt két legényvel, vagy három zsaudart, utánam küldött volna, puská közé foguak, s úgy felvisznek, hogy a lábam sem eri a földet.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— Mond valamit Beór Ferencz uram.

— Megindultak a nagy utcán, bíró uram elől, Beór Ferencz uram utána, s hátul a hajdu, mentek libasorban fel a Degenfeld hához.

— De kigyelmedne sért kért v

— En bíró uram; milyen gyar hadd kérie

— A biró tette be Be

— Mi tábornok.

— Bi el szöserin meg az a u

— hogy megé hogy jó tet

— lehet, én is szeretetből

— tetet ott ta

— letes Könyv papunktól,

— kat, hirdety ki a mi seg

— Könyv várfogságot

— jufalmazni,

— punkat, had

— azt, a mit v

— Könyv

— ilt az olmu

— ságban.

— Szem

— tanácsos, pü

— leti főgondn

— nattal haza e

— K r e c s á n

— a színház me

— * A deb

— nap és ma fo

— előtt az igaz

— rehájt bizot

— azon bizottsá

— tási határrá

— bejárás ma d

— kertnél, mint

— pályához esa

— kerteken át

— nek tovább s

— * Egyhá

— városunkban

— elnöklote ala

— nyert elintéze

— emlékezn.

— * Telek

— kitől épen ne

— czikket, háve

— ösmerésének

— * Szinh

— lenyi történe

— szerelmes el

— által meghódi

— sanak történe

— S t r a u s s,

— szebb táncz,

— ban tegnap sz

— egyes táncz-
sebb hatása l
volt. Tagadha
dalamokból ál
Mihály urnak
ronczot játszo
fátölözottsá
s az első fel
a M e l a n i e
hatással adta
az oka annak
mihatható —
nerczekig ta
Ugyancsak it
L e y k a - t a
gárné egésze
élenkséggel m
könyved foly
m a i n e a s s z
(ezredes) kiv

— De bolond ember kigyelmed, ha mán kigyelmednek nem kell semmi, legalább másért kért volna valamit.

— Ennyel de bölcsen mondja tekintetes bíró uram; lám, lám, nem jutott eszembe, milyen gyarló és ember esze, menjünk vissza, hadd kérjek én is valamit, ej ha megadná.

A bíró visszament, a tábornok maga intette be Beőr Ferencz urat.

— Mi kell? — kérde kíváncsian a tábornok.

— Bíró uram! kérem szeretettel, mondja el szószentül a mit én mondok, hadd értesse meg az a nagy ur ugy, a mint én szeretném, hogy megértse. Azt mondta a generális ur hogy jó tett volt az, a mit cselekedtem, meg lehet, én is annak tartom, azt keresztény szeretetből tettem, én azt a keresztény szeretetet ott tanultam a nagy templomban, tiszteltetés Könyves Tóth Mihály uramtól, a mi első papunktól, ő tanított minket arra mindnyájunkat, hirdetvén bölcsességgel az Urnak ígéjét, ki a mi segédelmünk.

Könyves Tóth Mihály uram Olmützbe várfogságot szenved, ha engem meg akarunk jutalmazni, ereszkék szabadon a mi első papunkt, hadd tanítsa tovább is a fiataloknál azt, a mit mi öregekül tudunk.

Könyves Tóth Mihály még hét e ztendeig áll az olmüci, meg Josefstadti várba, várfogságban.

Telesi Sándor.

Helyi hírek.

* Személyi hírek. Révész Bálint kirtanácsos, püspök, Váilly János egyházközségi főgondnok urak, Szegedről a tegnapi vónattal haza érkeztek. — Ugyan ekkor jött haza Keresztényi Sándor is, ki Szegeden a színház megnyitására volt.

* A debreczeni-nánási vasut ügyében tegnap és ma folytak a tárgyalások; tegnap délelőtt az igazgató-tanács, délután pedig a végrehajtó bizottság tartott ülést. Ma délelőtt azon bizottság gyűlésezett, mely a közigazgatási határájárás módjait állapította meg. A bejárás ma délután vette kezdetét a Vargakertnél, mint a hol az új vasut az állami vaspályához csatlakozandó, onnan a szomszédos kerteken át a hatvan utcai temető alatt mennek tovább s a bizottság Bösörmenyig megy.

* Egyházmegyei gyűlés. Tegnap városunkban Dávid háza János esperes elnökléte alatt a gyűlésen több egyházi ügy nyert elintéztést, melyről közelebb meg fogunk emlékezni.

* Teleki Sándor ezredes, a szellemes író, kitől épen ma fejezünk be egy szép helyi cikket, fiával városunkba érkezett, számos ösmerőseinek és tisztelőinek öröme.

* Színház. Olasz Szécsi Mária-Vesselenyi történetet, a hölgyek által védett s egy szerelmes ellenséges ezredes hő vallomási által meghódított Massa vára körülzáróltatásának történetét díszítette fel Bécs kedvence. S t r a u s s, a „keringők királya” — szebbnél szebb tánc-dalokkal. Mert a színházunkban tegnap színe került „Furcsa háború”-nak, egyes tánc-darabokká szétszédve, nem kevesebb hatása lenne, mint a hogy a színpadon volt. Tagadhatatlanul igen kedves, fülhémázó dalomokból áll, melyekből a legszebbek Kiss Mihály urnak jutottak, ki egy fessző udvaroncot játszott, s habár hangján látszott némi fátyolozottság, pótolta ezt elegáns előadással s az első felvonásbeli couplett, nemkülönben a M e l a n i e - k i n g - e l b a j o l s t r o f á i t s z o k o t t h a t á s s a l a d t a e l ő. Elmittett indiszpozíció lesz az oka annak is, hogy — bár erre előző számitott — ismételt csak is a közönség perczekig tartó tapsai után énekelte el. — Ugyancsak indiszpozíció akadályozhatta O r l e y k a - t a b b a n, hogy Elza, a hollandi polgárné egészen neki való szerepében, teljes élénkséggel mozoghatson s hangja szokott tisztá, könnyed folyásának örvendhessünk. — H a l m a i n e a s s z o n y (Violetta) és H o r v á t u r (ezredes) kivált kettőseikben arattak tetszést,

Hát amott ki jön? ki vágat be a szőlő alatt? Tájézkik a mén, véres az oldala. Bizony nem a poroskálástól! . . . Arthur jött meg, a jökevdű házigazda legidősebb fia, a kit most egyhangul meg fognak választani képviselőnek. Nagy tudomány, világot járt ember, nem hibája, hogy alispánja a vármegyének! Csak az a kár, hogy olyan sajátságos modora van, olyan szögre húzó, sötét, sórtalan. Már harminczkét éves, és mégis mikor a házasságról példalózik neki a jó mama; csak félre fordul, aztán egyet sem szól. Különös egy érthetetlen, egy titokzatos ember.

Hanyagul dobja oda Pista kocsisnak a kantárszart. Hideg vonásokkal, sápadt arccal közeledik a tánczosok felé, a kik őt ezer kérdézősköddéssel, s meleg szivélylű fogadják. Honnan jött? Hivatalból. Mi hir otthon? Semmi új. Mikor indult? mennyi idő alatt ért ki? Egy óra alatt.

Gáspár bácsi mosolyogni merészel.

— Már megbocsáss, öcsém. Huszárszados koromban fogadásból tettem meg azt az utat, éppen innen az apád szőréjéről, csak hogy istenszenteremegyse, másfélóra alatt.

— Már ez pedig ugy van!

Senkisék kérdik többé benne. Ez örült lovaglás volt! No de hát bravourszerető ember, kitelik tőle. Meg hátha valakinek a kedveert sietőt ugy ide? Ördög tudná az ilyen ember praktikáját kitanulni! Rögton egy „da menwahl”-csárdást rendeznek. — Tudják, hogy ő ritkán szokott táncolni; öszedeszelnek. A legszebb lány megy felé szüzi pirulással . . .

— Hát amott ki jön? ki vágat be a szőlő alatt? Tájézkik a mén, véres az oldala. Bizony nem a poroskálástól! . . . Arthur jött meg, a jökevdű házigazda legidősebb fia, a kit most egyhangul meg fognak választani képviselőnek. Nagy tudomány, világot járt ember, nem hibája, hogy alispánja a vármegyének! Csak az a kár, hogy olyan sajátságos modora van, olyan szögre húzó, sötét, sórtalan. Már harminczkét éves, és mégis mikor a házasságról példalózik neki a jó mama; csak félre fordul, aztán egyet sem szól. Különös egy érthetetlen, egy titokzatos ember.

Hanyagul dobja oda Pista kocsisnak a kantárszart. Hideg vonásokkal, sápadt arccal közeledik a tánczosok felé, a kik őt ezer kérdézősköddéssel, s meleg szivélylű fogadják. Honnan jött? Hivatalból. Mi hir otthon? Semmi új. Mikor indult? mennyi idő alatt ért ki? Egy óra alatt.

Gáspár bácsi mosolyogni merészel.

— Már megbocsáss, öcsém. Huszárszados koromban fogadásból tettem meg azt az utat, éppen innen az apád szőréjéről, csak hogy istenszenteremegyse, másfélóra alatt.

— Már ez pedig ugy van!

Senkisék kérdik többé benne. Ez örült lovaglás volt! No de hát bravourszerető ember, kitelik tőle. Meg hátha valakinek a kedveert sietőt ugy ide? Ördög tudná az ilyen ember praktikáját kitanulni! Rögton egy „da menwahl”-csárdást rendeznek. — Tudják, hogy ő ritkán szokott táncolni; öszedeszelnek. A legszebb lány megy felé szüzi pirulással . . .

— Hát amott ki jön? ki vágat be a szőlő alatt? Tájézkik a mén, véres az oldala. Bizony nem a poroskálástól! . . . Arthur jött meg, a jökevdű házigazda legidősebb fia, a kit most egyhangul meg fognak választani képviselőnek. Nagy tudomány, világot járt ember, nem hibája, hogy alispánja a vármegyének! Csak az a kár, hogy olyan sajátságos modora van, olyan szögre húzó, sötét, sórtalan. Már harminczkét éves, és mégis mikor a házasságról példalózik neki a jó mama; csak félre fordul, aztán egyet sem szól. Különös egy érthetetlen, egy titokzatos ember.

Hanyagul dobja oda Pista kocsisnak a kantárszart. Hideg vonásokkal, sápadt arccal közeledik a tánczosok felé, a kik őt ezer kérdézősköddéssel, s meleg szivélylű fogadják. Honnan jött? Hivatalból. Mi hir otthon? Semmi új. Mikor indult? mennyi idő alatt ért ki? Egy óra alatt.

Gáspár bácsi mosolyogni merészel.

— Már megbocsáss, öcsém. Huszárszados koromban fogadásból tettem meg azt az utat, éppen innen az apád szőréjéről, csak hogy istenszenteremegyse, másfélóra alatt.

— Már ez pedig ugy van!

Senkisék kérdik többé benne. Ez örült lovaglás volt! No de hát bravourszerető ember, kitelik tőle. Meg hátha valakinek a kedveert sietőt ugy ide? Ördög tudná az ilyen ember praktikáját kitanulni! Rögton egy „da menwahl”-csárdást rendeznek. — Tudják, hogy ő ritkán szokott táncolni; öszedeszelnek. A legszebb lány megy felé szüzi pirulással . . .

Rónaszéki ur pedig Pamphilo, Massa polgármesterének jelenében nyújtott oly cabinet alakítást, a minő a darabnak a Budapesti népszínházban való előadásából is messze kiválott volna. Azt a polgármestert „a ki meg szökök a kis kapun, ha kellemetlen vendég jön a nagy kapun” s a kinek polgármestri bölcsessége abban culminál, hogy:

Kis kulcs nem nyithat nagy kaput, Sem nagy kulcs kis kaput!

Minden izében kidogozott, valódi kómkai s e mellett kellően mérsékelt alakítás volt ez — a melynek hatása épen ezért nem maradt el. — Oroszlányrésze volt az est sikerében Nyilasi urnak. A hollandi tulipánkereskedő szerepében a fővárosi sajtó nem hibázta helyezte Solymosi Elek mellé, mert ez ifju zínész szembetűnően balad s idővel a legjobb „bass-buffo” lesz belőle. Hangja erős, a kómkai hatás egyes árnyalataira képes, játéka élénk s ugyszólván játszik minden porczikája; couplette-jei (daczára az egyik német szövegének) és hollandus jargonja sok kihívásban és tapsban részesítették. Midőn megjegyezzük még, hogy a kisebb szerepeket Závodszy k. Tevezk. a. (Massa uralkodója), Foltényi ur (Van Seelen) sat. jól betöltötték — lehetetlen nem említenünk, hogy a keddi színpadi gyekek ma még felőtöltök alakban jelentek. Óriási elkésések, melyek egyikét Kiss M. ur ügyessége palástolta el úgy a hogy: ez oly rozszul rendezett; teljesen össemint csoportozat, minő volt a tánc-jelenet; továbbá hogy még a statisztákat sem tanították be annyira, hogy egyszer ne kellett volna a színpad közl visszaterelni; a lovagszímákba bújtatott hölgyek pedig épen nem hatonas magatartása és össee nem vágó gyegyer-művelei; mindezételel rontja az illuziót s mindehöz jobban illik, mint igazgatóságunk ösmert erélyhez és buzgódságához. A diszletek s kiállítás szék — zene- és ének-kar igyekeztek. Hogy azonban a zenekar még leggyakorlottabb énekeseiknél is mindig előbbre van felhanggal, annak oka egy hangszerelesimizériában rejlik, a melyre legközelebb visszatérünk.

* Kinevezés. Magyarossy Béla, helybeli IV. osztályu dohánybevdőt hivatal-tiszt, III. osztályu tiszté lett kinevezve, illetve előléptetve.

* A kaszinó választmánya holnap délután 3 órakor gyűlést tart. Ez alkalommal az újabb három évre való szervezkedés megállapított bizottsági javaslat fog tárgyalatni.

* Az ősz virágai. — Virág piacunkon ma gyönyörű szép növények voltak. Koszoruk, csokrok nagy számmal tanusították, hogy a szép ősszi idő ezekkel is kereskedni akar. De a r a n y i d ő z a z a g d á k r a i s, mert a b e t a k a r i t á s f o l y h a t e g é s z e n s z a b a d o n s a z o n k i v ü l a s z á n t á s r a i s a l e g k e d v e z z e b b a z a l k o m. Az ősznek ezek a legszebb virágai, vajha bimbójokban nem hervadnának el, mint a reményesség virágával sokszor megesis.

* Tűzoltó ünnepély. A 2000-ik tűzörségi szolgálat megünneplésére e hó 21-én családias estély rendez tűzoltó egyletünk, melyet a vendégek tiszteletére díszgyakorlat fog megelőzni. Az ünnepély ahatvan utca végén levő Spitzerfele nagyon alkalmas sátorban fog megtartatni. A mint tudjuk, a vidéki tűzoltók számosan fognak megjelenni; városunkból pedig nem csak a tagok, de a közönség köréből is számosan ígérték meg a részvételt.

* Olcsó sertés hús volt ma kapható, a mennyiben 323 kilogramm borsókánkat találtatván az el lett árverelve. A nagy mennyiségű hús 44 forintért kelt el, holott kedvező esetben a tulajdonos 200 frtnál is többet árulhatt volna belőle.

* A gazdasági egyesület tagjai telkérletnek, hogy a gazdasági tanintézet f. hó 18-án, d. e. 10 órakor tartandó ünnepélyes megnyitásban minél számosabban megjelenjen sziveskedjenek. Az elnökség.

* Hazánk s a külföld. — A király Szegeden. Ó felsége tiszteletre rendezett nyáriünnepély — mint már említettük — nagyszerűen sikerült. A halásznepélyen megjelent királyt a nép lelkesülten fogadta. Ó felsége egyik-másik halásztól kérdézősköddött sorsa felől, mire egy azt felelte: „M e g e l n e k v a l a h o g y, c s a k a z a d o g e v o l n a o l y a n n a g y!” A halászgazda felköszöntötte a királyt, mint a legelső halaszt, mire ó felsége a köv-tkező kérdést merte koczkatatni: Hol fogja a halat? „A vízből, Felséges ur! — volt a mokány válasz.” „Azt tudtam, felel mosolyogva a király.” Midőn ó felsége eltávozott, az öreg halász könyezve nézett utána és fejét megcsóválva mondá: „Biz isten, ha tudtam volna, hogy tudja, hol fogjuk a halat, nem mondtam volna meg nek i, de hát tudhattam is én, hogy . . . Es oly szomorúan nézett a királyi fogat után, mint aki rozsfalt tett a tüzre. „Sebaj — mondta végre — talán majd csak a király elefejtje és megbocsátja.” A szegedi városi hatóság az ünnepélyre veretett emlékermet tegnapelőtt kezdte kiosztani. A királynak Pálffy polgármester és László városi tanácsnok nyújtották át az arany érdmet. Ugyanilyenl Tisza Kálmánt és Tisza Lajost is megtisztelték. — Este a város fényesen ki volt világítva. A városház tornyáról több nagyobb pontról 34 villanylámpa nappali világosságot terjesztett. — A tüzi játék pompásan sikerült. Stauer rendezte, a nagyhírű pyrotechnikus, a Stefánia-sétánnyal szemben. A király a ragyogó, változatos látványosságot a Tisza szegedi oldalán, a Stefánia-kioszkból nézte. Óriási közönség csoportosult a part mentén. Az idő rendkívül kedvező volt. Holdfény sütötte el az egész láthatárt. A tüzijáték egyik fénypontja volt a dunagőzhajózási társulat által kivilágított gőz-

hajú, mely a Stefánia-sétánnyal szemközti vetett horgonyt. Magán a fényárban uszó hajón is volt tüzijáték. Százával szálltak fel a rakéták, millió és millió tüzcillag hullott alá a holdfényben csillogó víztüzkörre. A hajón két szegedi dalárda felváltva adott elő szebbnél szebb darabokat. Megkapó látványt nyújtott egy tűz-diadaliv, ragyogó jelmondatokkal: „Éljen a király! „Áldás és béke Magyarhazánkra.” Az iv mintegy harmincz ó hosszúságu volt, közepén az alakzatok a romboldt Szegedet ábrázolták. Majd változott a kép s egy phönix-madár emelkedett a magasba s a romok palotasorokká alakulnak át. E megragadó látvány után következett az új állandó hidnak s a népkert elejeinek kivilágítása. A király gyönyörködve nézte a tündéri képet s csak 9 ó r a k o r v o n u l t e l l a k o s z t á l y á b a. A király tegnap kirándulást tett a horogai állomásra, hol az iskolás gyermekek sorba állítva fogadták, egy kis paraszt leány pedig virágot nyújtott át neki. Innen a király visszatért Szegedre, a Somogyi-könyvtár megnyitására.

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a paphoz; mondó, hogy te el akarsz menni, de aztán majd én mondom, hogy nem megyek hozzád. Így a te akaratom is teljesül, az én becsüstem is meg lesz mentve és így majd kapok más vőlegényt!” A jószívű leány hajlandónak nyilatkozott teljesíteni a leány kérését: értesítették a dolgot a polgármestert és egyuttal mekérték őt is, hogy az esetre, ha a leány most még az „igen”-t bűná meg, ne engedjen. Csakugyan mennek vissza a polgármester elé. A leány igent mond a leány pedig szintén igent. Fel-főrmé a leány: „Nem addig van a! Ugy egyezkedtünk. — De a polgármester nem engedte tovább beszélni. „Ne lármázzon itt magat! Bolondítsa kend a — majd meg mondom kit! Előbb a nemet bány meg, most meg az igent? Kimondta hogy igen, meg is marad!” És a szegény nolenus volens hites urává lett a leány, mindamellett, hogy „hallott róla valamit.”

* Furfangos ara. Egy vesztfálai faluban történt nemrég a következő eset. Lakodalmora ment egy fiatal pár s mikor már ott álltak a polgármester előtt, a ki őket össze volt adandó, a vőlegény megbúta a dolgot. A hivatalos kérdésre „igen” helyett határozott „nem!”-mel felelt, azt adva okul, hogy „valamit hallott a mennvaszonyról.” A nászmenet erre persze kénytelen volt re male gesta elmenni háza. Utközben azonban az exmenyaszonny cselét gondolt ki, melyet ekkép vitt végbe: „Edes Máttyáskám, edes Máttyáskám”, szólt a vőlegényhez, mert tetted meg rajtam ezt a csufaságot? Már most ki veszel engem?” A vőlegény kezdett lágyulni s a menyasszony folytatta: „gyere vissza a p

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYVOMDÁJA

DEBRECZENBEN,

(főpiacz, Sz. NAGY KAROLY ur házában.)

Kitüntetések:
SZEGED
erdeméremmel 1876-ban.

Kitüntetések:
SZEKESFEHÉRVÁR
ezüsterem 1879-ben.

Kitüntetések:
LONDON

Kitüntetések:
DISZOKLEVÉL
1871-ben.

A LEGIZLÉSTELJESEBB BETŰKKEL UJOLAG BERENDEZVE,

készít mindenféle a törvénykezéshez megkívántató vonalozott íveket, kereskedelmi- és üzlettudósításokat, falragaszokat, műveket minden nyelven, tankönyveket, hirlapokat; ét-, bor- és árlapokat, diszműveket arany-, ezüst- és szinnyomatban; **DISZES EGYBEKELÉSI- és LÁTOGATÓ-JEGYEKET;** gyászleveleket, számlákat, czimkéket stb. stb.

A megrendelések gyorsan, izlésteljesen beosztva és a legolcsóbb árakon számíttatnak.

A papír gyári árban számíttatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” című politikai lapban a legolcsóbb árszámítás mellett közzé teszek.

KUTASI IMRE,
könyv- és könyvmda-tulajdonos.

Szerencse-jelentés.

Fonyeremény eseti 500.000 marka.

A nyereményekert kezkesedik az állam.

Meghívás Hamburg állam által biztosított nagy pénz-kisorsolás nyeremény-esélyein való részvételre, melyekben 9 millió 620.100 márkán felül okvetlenül nyerelék.

Ezen előnyös pénz-kisorsolás tervszerűleg összeállított nyereményei, melyek csak 100.000 sorsjegyből állanak, a következők t. i.

A legnagyobb nyeremény eseti 500.000 márkát adtam.

30.000 márkát	251 nyer. a 2.000 márká
20.000 márkát	8 nyer. a 1.500 márká
100.000 márkát	515 nyer. a 1.000 márká
90.000 márkát	1036 nyer. a 500 márká
80.000 márkát	60 nyer. a 200 márká
70.000 márkát	63 nyer. a 150 márká
60.000 márkát	290020 nyer. a 145 márká
50.000 márkát	3450 nyer. a 124 márká
30.000 márkát	90 nyer. a 100 márká
20.000 márkát	950 nyer. a 94 márká
15.000 márkát	3950 nyer. a 67 márká
10.000 márkát	3950 nyer. a 40 márká
5.000 márkát	3950 nyer. a 20 márká
3.000 márkát	stb. ossz. 50.500 nyerem.

mely nyeremények néhány hónap alatt het osztályban okvetlenül huzatni fognak.

Az első nyereményhuzás hivatalosan állapított meg, melyhez

- egy egész eredeti sorsjegy csak 3 frt 50 kr.
- egy fél eredeti sorsjegy csak 1 frt 75 kr.
- egy negyed-eredeti sorsjegy csak — 85 krba

kerül Ezen, az állam által biztosított sorsjegyek (nem pedig tiltott igyvenyek) az összeg hermentes beküldése mellett meg a legvalóbbi védekre is szertküldetnek általam.

Minden érdekelt, eredeti sorsjegyek mellett tolem az állam czimerevel ellátott eredeti játéktérvet díj nélkül kapja meg, valamint huzás után a hivatalos nyereményjegyeket minden teliszóltas nélkül.

A nyeremény kifizetése es szertküldése általam közvetlenül eszközöztetik a résztvevőkhöz pontosan es a legszigorubb titoktartás mellett.

Bármily megrendelés egy egyszerű postautalványon vagy ajánlott levéllel tehető. Forduljanak tehát megrendelésekkel bizalomteljesen.

f. é. október 31-ig

Hekscher Sámuel
bank- és váltóüzletéhez Hamburgban.

ESTRAGON-MUSTAR

palent csomagokban.

SCHMIDT VIKTOR ES FIAL.

Beesi különlegesség

legjobb belföldi márká 1/2, 1/4, 1/8, kil üvegekben; csak védjeggyel ellátott valódi készítmény kapható minden fűszer- és csemegekereskedésben.

Gutjahr és Müller Budapest.

Első b.-pesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár

a Margit-híd közelében,
a náljak szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, mint:

Trieurók gazdaság számára: Járgány-Cséplőgépek, szelelő rosták, kukoriczamorzsolók, szeckavágók, borsajók. **Különlegességek malmok számára:** Duplamalmok, malom trieur hengerek, gabona-osztályzó hengerek, koptató-gépek, dara-valasztó-gépek, tararok, detacherok. **Malom alkatrészek** u. m. Transmissiók, szíjkerékek. **Rostalemezek:** Cséplőgép-rosták, liszthenger-szíták, koptató-lemezek, rászóly-lemezek, stb.

Arjegyzekek kívánatra ingyen és bermentve.

Arverési hirdetmény.

Aló írott kir végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a nánási kir. járásbíró ság 1831. P. sz. végzése által Dombi Juliánna végrehajtató javára Gál Miklós ellen 93 frt 50 kr tőkekövetelés és járulékaí erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 383 frtra becsült 4 ökor, termény és más ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2163 1883. P. sz. végzés folytán H. Nánáson végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközzésére 1883. év october 19-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitéjtetik s a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ingóságok készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatnak.

Kelt H. Nánáson, 1883. évi oct. 11.
Kovács Ágoston,
h. bir. végrehajtó.

MATTONI-FÉLE GISSHÜBLER

legtisztább egyenes

SAVANYU-KŰT

legjobb Asztali-és üdítő ital,
kítőnő hatásnak bizonyított köhögésnél, gége bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál.

ÉDECEK (az emésztés elősegítésére),
Mattoni Henrik, Karisbadban (Csehország).

A felíratra s a dugaszba égetve MATTONI'S GISSHÜBLER pontosan tessék ügyelni.

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!

500,000 márká

fonyereményt ígér kedvező esetben a legújabb hanturri nagy penszorsjáték a maras kormány által jóvágytatott es biztosítottat.

Eme újabb játéktervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 50.000 nyereménynek kell bizonyotorni, ezek között vannak fonyeremények esetleges 500.000 r. márká illetőleg

1 nyerem. a m. 800,000	26 nyerem. a m. 10000
1 nyerem. a m. 200,000	56 nyerem. a m. 5000
2 nyerem. a m. 100,000	106 nyerem. a m. 3000
1 nyerem. a m. 90,000	253 nyerem. a m. 2000
1 nyerem. a m. 80,000	6 nyerem. a m. 15000
2 nyerem. a m. 70,000	515 nyerem. a m. 1000
1 nyerem. a m. 60,000	1036 nyerem. a m. 500
2 nyerem. a m. 50,000	29,020 nyer. a m. 145
1 nyerem. a m. 30,000	összesen
5 nyerem. a m. 20,000	19 463 nyeremény a m. 200
3 nyerem. a m. 15,000	150, 124, 100, 94, 67, 49, 20.

Ezen nyereményekből az el 6 osztályban 4000 sorsolatik ki 157.000 m. összegben. Az 1. osztály fonyereménye 50.000 m. tesz s a 2-ikben 60.000 a 3-ikban 70.000, a 4-ikben 80.000, az 5-ikben 90.000 a 6-ikban 100.000, a 7-ikben azonban eseti leg 500.000, illetőleg 300.000, 200.000 stb. márká emelkedik. — A nyereményhuzások teriszertűen hivatalosan vannak megállapítva. — Ezen nagy, az állam által biztosított pénz sorsjáték legközelebbi nyereményhuzásához

- 1 egész eredeti sorsjegy csak 6 m. vagy 3.50 krtó.e
- 1 fél " " " 3 m. " 1.75 krtó.e
- 1 negyed " " " 1 1/2 m. " 90 krtó.e

Mindenemű megbizásos, a pénz beküldése, postautóni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a legmondosabban teliszóltatnak, mindenki az állam czimerevel ellátott eredeti sorsjegyet tolnak saját kezébe kapja.

A megrendeléséhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltenek, melyekből egy a nyeremények beosztása az illető o. ztályokra, mint szintén az illető betétek is megíthatók es minden huzás után érdekelt feleinknek felhivas nélkül megküldjük a hivatalos huzási listámatot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bermentve es készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszazetéses mellett huzás előtt visszavenni.

A nyeremények kifizetése tervszerűen pontosan állami garancia mellett történik.

Csoportozatunk mindig a szerenese kegyelty volt es érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizetünk ki, többek között 250.000, 100.000, 80.000 60.000, 40.000 stb. márkával.

Egy ily, a legszolidabb alapokra tekintett vállalatnál előreláthatólag mindennemű a legelőkőbb részvetre lehet bizton számítani s kerjük emeltozva, hogy minden megrendelés teljes hessünk, a megrendelések t már is mind előbb, de mindenesetre f. évi október 31 előtt egyenesen hozzánk beküldeni.

KAUFMANN és SIMON
bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

Utóirat. Ezennel közszótonunket nyilvánítjuk az eddig megajándékozott bizalomert, s midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részvetreire felhivóknk, ezentul is igyekeznk tognak, allandoan pontos es lelkiismeretes kiszóigtatás által igen tisztelt érdekelt feleink teljes megelégedését kierzemelnk.

A fentebbiek.

Előzetes
Helyben és p
Egy évre
Fél évre
Negyed évre

Egyes az

A jap ezelleni r
den külsőmennyi
saz földint, a
bermentve

Előzetes
TELEFON
OSÁTVY E A
kereskedésben
talán KUTASI
nyomdájában a

A jövő vála

(K) A
mek színhely
tetni, a mik
az erős össze
a kormány
ban is mint
általa akkor
szükség lesz
már többféle
lálkozni: pél
sékelt-e
getlenség
mita vagy
ton kívül
a kormány az
nevére p
hát ilyen pár
Volt Deák-
nem volt ez
szabadelység
jelen kormány
vel mint korm
pártot teremt
hatalmas dota

Es épen
Tisza Kálmán
mében a sz
tehát ében
napján, hanem
is: s legyen
azon néhány
a czifrára le
tévura vezet
ezután is drág
kormánynak e
es a rendelkez
eből szokták
jukat eladó k
azok egyrészt
gatói, de az a
maradtak a p
is van feladat
részeiben törek
kedvelt korm
teni! Vagy
megyenek mos
tasa! pedig ha
nepeit, azok b
de hát az ily
zési alapbéli
fakó!

Vannak te
ma óva kéni
polgárait, hogy
jövő választás

De nem e
mekkel figyelj
már is titkos
csak bele az
dek tömkelegé
a program-sa
politikai
győződés
minden viszony
kell tartani, n
selőre az, mi
tikában a szót
nem jöhet szá
illeti, különb
győződés
a xiom feláll
mót csak az
mely biztos a
törvényeit az
Hát ugy
csak javítos
melyeket az
van! Hanem
ingatag ösvény
het a megsem
egy tartós job
semmiféle czi
programot se
mert azon néz
hogy mindadd
szentesített t
lítva nincsenek